

NÉIXER AMB LA FLOR AL CUL O ESTRELLATS

Els nets d'exiliats espanyols no poden votar

Tal com anem, la humanitat sencera és filla i neta de la guerra. No hi ha comunitat, país o continent lliure de records bèl·lics ben recents. Espanya, en permanent estat d'enfrontament, encara que a vegades camuflat, té fills i nets de la guerra escampats per tot el món. Són, som, els estrellats.

Per si no fos prou mamar records i ressentiments, pors i foscor, molts d'aquests estrellats han hagut de viure ben lluny dels seus i de la seva terra i, com que les venjances a Espanya són llargues, no han estat mai reconeguts del tot. El feixisme no en té prou amb la victòria; necessita, per sentir-se ple, la condemna eterna.

Fins el 2017, gràcies a la controvertida Llei de Memòria Històrica, que posteriorment es complementaria amb la Llei de Memòria Democràtica del 2022, no s'han reconegut els drets democràtics d'aquesta gent. Molts anys de rancor vigent, encara, entre els que s'oposen a la nova legalitat.

Davant les properes eleccions, potser no tant el rancor com la por ha tornat. La dreta es nega a acceptar que els nets de la guerra votin. L'excusa és considerar que l'aportació d'aquests vots

(més de cent-cinquanta mil persones ja nacionalitzades) alteraria els resultats electorals. El temor cert que volen evitar és que la majoria dels nets de la guerra encara pensen des de l'esquerra i, ja se sap, que en el fons, la dreta està ben fermament convençuda que el dret a vot és patrimoni dels bons espanyols de missa diària.

El més tràgic de les pretensions dretanes és que, fins i tot, troben sistemàtic recolzament en el tribunals, com ara el Tribunal Suprem, que compra qual-

sevol versió arribada de Can PP o Vox. Res de nou, d'altra banda. En tot cas, haver nascut amb la flor al cul no legitima de passar-se la llei pel cul; són coses prou diferents, encara que, al final, la merda es barreja.

En el fons, la flor al cul no és una expressió que es refereixi a la gent que ha nascut amb sort i a qui totes li ponen, la flor al cul la llueixen aquells que passen per sobre de tot (inclosa la llei, naturalment) per a mantenir-se florits malgrat fer pudor.

